

forflag til § 1. Jeg tror, at det Meste, der af ham blev sagt, er tidligere debatteret, og jeg vil derfor nødig trætte det høie Thing med at komme nærmere ind derpaa. Jeg vil kun minde det ærede Medlem om, hvad jeg sagde før til det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Clausager): det ærede Medlem maa ikke saaledes gaa let henover Befoltningspørgsmaalet og stille det frem, som om det var en stor Ulykke for Befolkningen, thi det er det ikke. Derimod omtalte det ærede Medlem et andet Spørgsmaal, som ikke tidligere har været debatteret her i Thinget under denne Behandling, men som det ærede Medlem fremdrog forrige Gang. Det var den Frygt, der kan være for, at Kreaturerne spise Staaltraad. Det tør jeg nu ikke have nogen bestemt Mening om, i Udvalget har denne Anskuelse ikke kunnet gjøre sig gjældende. Jeg har ikke nogen personlig Erfaring derom; men jeg forstod ikke ret, hvorledes Faren for, at naar et med Staaltraad belagt Tæg tages ned og der lægges et nyt, Staaltraadene da skulde komme ud i Marken, skulde være saa overordentlig stor, naar der vises en lille Smule Agtpaagivenhed fra de Paagjældendes Side. Staaltraad ligger dog ikke og danser ganske let. Selv om man, naar Tæget er taget af, klipper Traaden over, saa er den jo med begge Enden bundet fast til Tægterne. Naar man saa vil gjøre sig den Meilighed at løse Traaden af, kan jeg ikke forstaa, at man ikke kan undgaa den Ulempe ved at løse den gamle Traad af Tægten og smide den bort, uden naturligvis at smide den paa Møddingen. Dersom man viser lidt Agtpaagivenhed i saa Henseende, vil ogsaa den Ulempe undgaaes med Møllerne, der ikke ville male Sæd fra saadanne Giendomme. Jeg har nu aldrig hørt Tale derom; men jeg tvivler ikke om, at det forholdes sig, som det ærede Medlem siger. Det kunde jo dog ogsaa tænkes kun at have været paa et enkelt Sted. — Naar det ærede Medlem sluttelig omtalte en Ytring af mig igaar, hvori jeg sagde, at den Betragtning, at nogle Mennesker, som havde en Fortjeneste af et sno Palmfimer, fik denne Indtægt formindstet eller helt tabte den, lige saa lidt kunde komme i Betragtning som dette, at ved Indførelsen af Tærskemaskiner og Sligt en Mængde Mennesker mistede deres Brød, men at Forholdene der vilde udjævne sig paa anden Maade, saa kan jeg kun fastholde den Opfattelse, at man dog ikke kan undlade at træffe en for hele Landet fornuftig og gavnlig Foranstaltning for en saa ubetydelig Fortjenestes Skyld, som dette Arbejde i og for sig afgiver. Det er muligt, at ovre paa Vesteregnet, hvor det ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem for 11te Kreds (Clausager) er fra, er det mere brugt; men jeg tror, at det turde være tvivlsomt, om man f. Ex. paa Æerne bruger Palmfimer i synderlig stort Omfang, eller om man ikke meget mere bruger Tæffegarn og Tæffe-

klæppe; det er vist saa forskjelligt i de forskjellige Egne. Men hvorledes deite nu end forholder sig, gjentager jeg kun, at det, af slige Hensyn at undlade en Foranstaltning, hvorved man haaber at kunne bevare mange Mennekelio og navnlig hele Befætninger fra at omkomme, tror jeg ikke vilde være hensigtsmæssigt. Der er nu talt saalænge om den foreliggende Lov, at jeg vil haabe hermed at kunne afslutte. Jeg vil endnu kun med Hensyn til Endringsforlaget af 2 ærede Medlemmer til § 12 om Skorstensfeierinstitutionen sige ligesom den høitærede Minister, der, tør jeg nok sige, udtalte sig i samme Retning som jeg, at det er et Spørgsmaal, som det er umuligt at overveie saadan paa en Dags Tid, idet det kræver mange andre Forudsætninger end dem, vi kunne faae fat i inden denne Afstemning. Men naar det er Tilfældet, vilde jeg ønske, at det ærede Medlem vilde tage sit Forflag tilbage, thi det er for pænt til at blive forkastet, da der er Noget i Tanken, og saa se ved Forhandling med den høitærede Justitsminister mulig paa et senere Stadium at faae det frem igjen. Der er jo ikke nogen Glæde ved at faae det forkastet.

Formanden: Jeg vil kun sige, at den ærede Ordfører lagde Mære ind i en Ytring af den ærede 2den Landsthingsmand for 11te Kreds (Clausager), end der laa deri. Det kunde dog umulig være det nævnte Medlems Mening, at man her i Landstinget skulde lade sig forskrive af den anden Del af den lovgivende Forsamling, hvorledes man skulde afsjøre Sagerne; end ikke kunde det være hans Mening, at han selv vilde rette sig efter noget Saadant, og tilmed er jo her en Leilighed, hvor Ingen kan sige med nogen- somhelst Sikkerhed, hvorledes det andet Thing vil se de Spørgsmaal, hvorom her handles. Det, han sagde, var, at hvis hans Mening ikke skulde trænge igjennem her i Thinget, ventede han, at hans Anskuelse vilde finde stærkere Tilslutning i det andet Thing, fordi efter hans Formening Landbofjendstabet var større der. Det kan være galt eller rigtigt, men det er noget helt Andet, end Ordføreren lagde ind deri. Iøvrigt benytter jeg gjerne Leiligheden til at sige ligeoverfor den 2den Landsthingsmand for 11te Kreds og ligeoverfor andre Medlemmer, der mulig baade have gjort og kunne komme til at gjøre noget Lignende, at det efter min Opfattelse ikke er stemmende med god parlamentarisk Orden, naar man er Medlem af en Forsamling som denne, saa lydelig at udtale, at man haaber, at det, man ønsker, hvad enten det vedtages her eller ikke, dog skal seire andetteds. Den Slags Ønsker tror jeg, man bør helst gjemme hos sig selv, de bør ikke lydelig udtales; det er ikke stemmende med god parlamentarisk Orden, men sætter let ondt Blod.